

ἀριθμῆν⁸ πόσον ἐστί. Καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτοῦ ἐρωτᾷ κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιούχιον⁹, καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται· καὶ ἐὰν ἐκείνη φῇ¹⁰, μὴδὲν ἤττον αὐτὸς ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων καὶ ἀνυπόδητος, τὸν λύχνον ἄψας, ταῦτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι, καὶ οὕτω μόλις ὕπνῳ τυγχάνειν. Καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι¹¹. Καὶ τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδοῦναι δεινὸς¹², οὐχ ὥς βέλτιστα ἐργάσεται¹³, ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ ἄξιός¹⁴ ἐγγυητὴς τοῦ γναφέως. Καὶ ὅτ' ἂν ἤκη τις αἰτησόμενος¹⁵ ἐκπώματα, μάλιστα¹⁶ μὲν μὴ δοῦναι¹⁷. Καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολουθοῦντα¹⁸ κελεύειν αὐτοῦ ὅπισθεν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἔμπροσθεν, ἵνα φυλάττηται αὐτῷ¹⁹ μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ. Καὶ τοῖς εἰληφόσι²⁰ τι παρ' αὐτοῦ καὶ λέγουσι « πόσου²¹ », — « κατὰθου²²· οὐ γὰρ σχολάζω πέμπειν²³ ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν ἂν εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελείθερος. Ὁ δὲ μικροφιλότιμος¹ τοιοῦτός τις, οἷος σπουδάσαι, ἐπὶ δειπνον κληθεῖς, παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνήσαι. Καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφοῦς². Καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσαι. Καὶ ἀποδιδούς μνᾶν ἀργυρίου, καινὸν³ ποιῆσαι ἀποδοῦναι. Καὶ βοῦν θύσας, τὸ προμετωπίδιον⁴ ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπαταλεῦσαι, στέμμῃσι μεγάλοις περιδῆσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν ὅτι βοῦν ἔθυσε. Καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν ἱππέων⁵, τὰ μὲν ἄλλα πάντα⁶ δοῦναι τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλόμενος δὲ θοιμάτιον⁷, εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. Καὶ κυναρίου δὲ τελευτήσαντος αὐτῷ, μνήμα καὶ στηλίδιον ποιήσας, ἐπιγράψαι « κλάδος Μελιταῖος⁸ ». Καὶ ἀναβείς δακτύλιον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖῳ, τοῦτον ἐκτρίβειν ρεφανῶν. Καὶ ἀλείφεσθαι ὁσημέραι⁹. Ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσα-

8) Τοῦτο καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀπαρέμματα ἐκαρτῶνται ἀπὸ τοῦ Οἴος. 9) Λέξις ἅπαξ ἀπαντωμένη. Ταμείον. 10) Εἰπῇ ναί. 11) Νὰ ἀρνηθῶσι 12) Εἶναι δεινός, περίφημος εἰς τὸ νὰ κέρνη τοῦτο. 13) Ὁ γναφεὺς εἰς ὃν ἤθελε τὸ δώσει· ἴσως ὅς ἀντί ὧς. 14) Ἀξιόχρεως. 15) Νὰ ζητήσῃ νὰ δανεισθῇ. 16) Κυρίως, συνήθως. 17) Τὸ χωρίον φαίνεται ἑλλειπές. διότι ὁ Μὲν μένει ἀναναπαυόμενος. 18) Τὸν ὑπὲρ τὴν ἑταίριαν κρατῶν ὅτι δήποτε τὸν ἀκολουθεῖ.

19) Κατ' ἄλλους αὐτὸν διὰ τὰ τὸν προσέχη. 20) Εἰς τοὺς ἀγοράσαντας (ἂν ἦναι ἔμπορος).

21) Προστακ. τοῦ Ποσόω. Δογαρίσας, γράψῃ τὴν τιμὴν εἰς λογαριασμὸν μου.

22) Ὁ ἀπιστῶν ἀποκρίνεται· κατὰθαλε τὴν τιμὴν. 23) Νὰ στείλω νὰ τὴν ζητήσω.

1) Τὸν ὅποιον κοινῶς ἡμεῖς ὀνομάζομεν ἑπιπασμένον. 2) Κατὰ τὴν παλαιὰν τῶν Ἀθηναίων συνθήκην [Ἰδε Πλούτ. Θρα.], ἡ ὁποία ὅμως ἐπὶ Θεοφράστου δὲν ἦτο πλέον ἐν χρήσει.

3) Τὸ ἀργύριον, καινούργιοκομμένον. 4) Τῆς ἡ τοῦ βοός. 5) Οἱ ἱππεῖς ἦσαν οἱ πλουσιώτεροι τῶν Ἀθηναίων 1200 τὴν ἀριθμὸν, καὶ αἱ πομπαὶ τῶν ἦσαν οὐσιώδεις τῶν δημοσίων ἐορτῶν μέρος. Ἰδε Ξενοφ. Ἱππαρχ. Δημοσθ. κατὰ Μειδ. καὶ Πλούταρχ. Φωκ.

6) Ἀπλᾶ δὲ τὸν ἵππον, τὴν σκευὴν καὶ τὰ ὄπλα. 7) Τὸ τῆς ἱππασίας, τὸ ὅποιον ὀνομάζοντο Εὐπίς. Τὸ χειρόγραφον τοῦ Βατικάνου ἔχει καὶ « ἐν τοῖς μύσφι » ἢ μὲ τὰ σπειρούνια εἰς τὰ ὑποδήματα, καθὼς καὶ τὴν σήμερον συνεθίζου πολλοὶ τῶν ἑπιπασμένων μας.

8) Διότι τὰ μικρότερα καὶ γλαφυρότερα τῶν παλαιῶν κυνάρια ἐκείθεν ἐφέροντο.

9) Ὁρθότερον φέρεται ἐν ἄλλοις, στεφανῶν καὶ ἀλείφον ὁσημέραι.